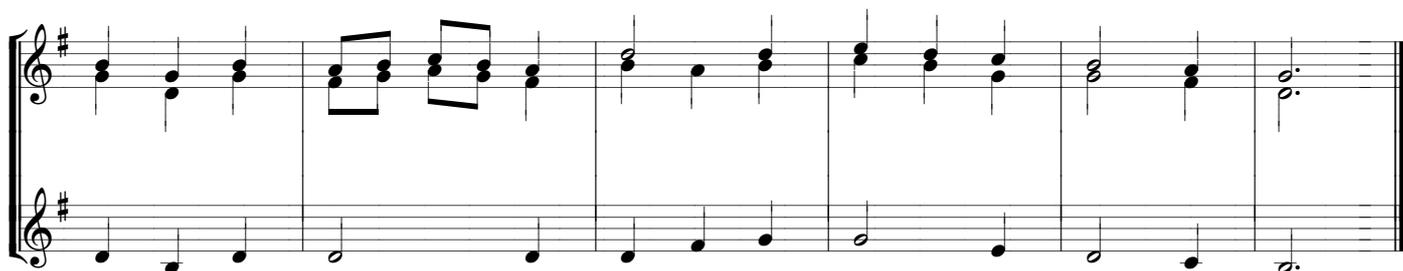
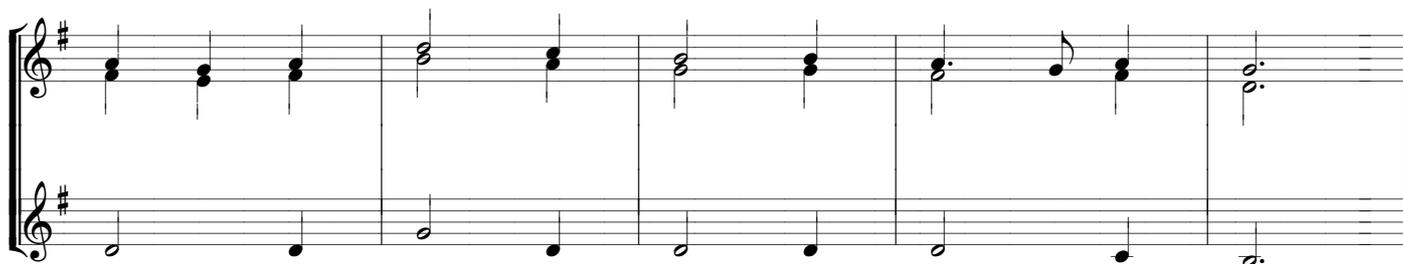
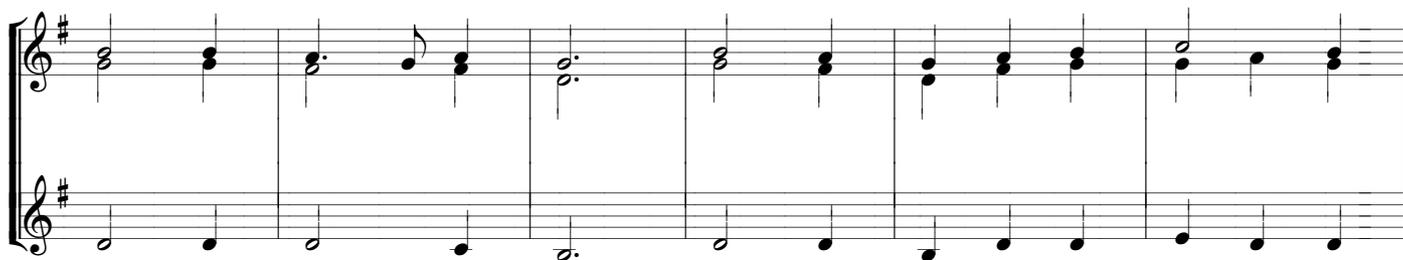

ЗМІСТ

Алілуя Алілуя
Боже Великий-Fairest
Боже дай Твій спокій дивний
Боже наш хвала Тобі
В Божий виноградник друже йди
В сад Гефсиманський
В тиші вечірній
Вам відомо чому
Відкрий серця дітей Своїх
Вітчизно небесна-а
Вітчизно Небесна-б
Всі свої забувши мрії-а
Всі свої забувши мрії-б
Господи научай
Дотик Твоєї руки Христе
Дрімає Гефсиманський сад
Душе моя чому засумувала
Живу на землі я та небо люблю
Життя нелегка річ
Земля о земля
Когда-то все пойдем
Коли земля вмивається
Лети душе моя
На Христа Він як голуб
Надворі осінь
Настав день воскресіння
Не может дело здесь то упасть
Нежно как ангелов пенье
Ніжно як ангелів співи
Ніч оця поміж всіх подій
Ніч покрила небозвід
Нічне небо тихо покрилось
О Боже мій благаю я
Ось іду сказав Він
Прийди Святий Дух Утішитель
Радію я що ти живеш на світі
Радостно славлю я Христа
Своїм життям всіма ділами
Сестри із братами разом
Син Божий помирає
Смирненне серце любить Бог
Стихнуть урагани
Сьогодні літо Божого спасіння
Тут на землі минає все
Хочу я щоб Тебе
Христу хвала
Хто це за мене постраждав
Шлях на гору тяжкий
Я в світі нічого не хочу
Я до ясел Твоїх прийшов
Я серцем в небі оселився
Я співаю про Тебе Ісусе
Я хотів би жити в Вифлеємі
Як тягар гріха й провини
Як швидко наші дні минають

АЛЛИЛУЙЯ! АЛЛИЛУЙЯ!

S.
 A.

БОЖЕ ВЕЛИКИЙ

1. Бо_ же ве_ ли_ кий, все Го_ бі під си_ лу,
2. Гар_ ні вес_ но_ ю, ліс, по_ ля і го_ ри,

Ти у_ лі се сер_ жи_ цю ве і ство_ рив.
чам.

Дай нам з лю_ бо_ в'ю жи_ ти То_
Сла_ ву най_ ви_ шу зна_ йдеш в Хрис_.

бо_ ті ю, лю_ бов Тво_ ю про_ лий зго_ ри.
ти лиш, Він ра_ дість, мир да_ є сер_ цям.

52 БОЖЕ, ДАЙ ТВІЙ СПОКІЙ ДИВНИЙ

1. Бо_ же, дай Твій спо_ кій див_ ний, без_ ді_ яль_ но щоб не жив,
 2. О мій Бо_ же, від сва_ ві_ лля ти ме_ не звіль_ ни на_ вік,
 3. Ми, як та, ко_ лись, Ма_ рі_ я, чу_ ти хо_ че_ мо зав_ жди

вдень, вно_ чі, у кож_ нім ді_ лі_ я Те_ бе шу_ ка_ ю скрізь.
 щоб зі_ тхну_ ти міг я віль_ но бі_ ля ніг Тво_ їх свя_ тих.
 ті сло_ ва, що ду_ шу гри_ ють і при_ но_ сять див_ ний мир,

Мир жа_ да_ ний, щед_ ро да_ ний, бе_ ре_ жу в ду_ ші сво_ їй.
 Спо_ кій щез_ не, де ті_ лес_ не кра_ є сер_ це ніч і день.
 щоб слух_ ня_ но ко_ жен зра_ ня жив у світ_ лі слів Тво_ їх,

Ра_ дість ти_ ха в сер_ ці ди_ ха, як зна_ хо_ джу_ ся в То_ бі.
 Сам ве_ ди нас, Бо_ же див_ ний, щоб не впа_ сти нам ні_ де.
 і по_ кір_ но, зав_ жди вір_ но, щоб слу_ жи_ ли ми То_ бі.

The first system of music consists of two staves. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The key signature has two flats (Bb and Eb) and the time signature is 3/4. The music is primarily chordal, with the right hand playing chords and the left hand playing a simple bass line. A slur is present over the final two measures of the system.

The second system continues the piece with two staves. The notation is consistent with the first system, featuring a treble and bass staff in 3/4 time with two flats. The right hand continues with chords, and the left hand provides a steady bass line. A slur is present over the final two measures of the system.

The third system concludes the piece with two staves. The notation remains consistent with the previous systems. The right hand features a final cadence with a whole note chord, and the left hand ends with a final note. A double bar line is present at the end of the system.

30 БОЖЕ НАШ, ХВАЛА ТОБІ

1-4. Бо_ же наш, хва_ ла То_ бі, бо при_ дбав Ти нас Со_ бі!

"О, о_ сан_ на Кня_ зю Ми_ ру!" - ми спі_ ва_ ем
 Ви_ йти з віт_ тя_ ми на_ зу_ стріч Кня_ зю Ми_ ру
 О о_ сан_ на! З ро_ ків си_ вих ждав Сі_ он Ца_

ра_ до знов. Смерть Тво_ я нас вос_ кре_ си_ ла,
 хо_ чем ми. За_ лу_ на_ є в кру_ зі_ уч_ нів
 ря ца_ рів. Він при_ йшов, звер_ шив спа_ сін_ ня,

лиш в То_ бі вся на_ ша си_ ла, Ти - є_ ди_ ний
 гімн Хрис_ ту на_ тхнен_ но, звуч_ но. Бу_ дем ми по_
 при_ йде знов у сла_ ві й си_ лі. О І_ су_ се,

наш Гос_ подь! Ти - є_ ди_ ний наш Гос_ подь!
 ві_ ки з Ним! Бу_ дем ми по_ ві_ ки з Ним!
 йди ско_ ріш! О І_ су_ се, йди ско_ ріш!

1-3. Ти - є_ ди_ ний наш Гос_ подь,
4. О І_ су_ се, йди ско_ ріш,

1. Ти - є_ ди_ ний наш Гос_ подь, Гос_ подь,
4. О І_ су_ се, йди ско_ ріш, ско_ ріш,

ду_ шам вір_ ним Ти - о_ плот.
Ти нас спас в Сво_ їй кро_ ві.

ду_ шам вір_ ним Ти - о_ плот, о_ плот.
Ти нас спас в Сво_ їй кро_ ві, кро_ ві.

У_ чиш Ти, ве_ деш нас - Свій на_ род,
Від у_ сіх скор_ бот нас за_ бе_ ри,

У_ чиш Ти, ве_ деш нас - Свій на_ род,
Від у_ сіх скор_ бот нас за_ бе_ ри,

Ти - є_ ди_ ний наш Гос_ подь!
О І_ су_ се, йди ско_ ріш!

Ти - є_ ди_ ний наш Гос_ подь, наш Гос_ подь!
О І_ су_ се, йди ско_ ріш, йди ско_ ріш!

210 В БОЖИЙ ВІНОГРАДНИК

В Бо_ жий ви_ но_ град_ ник, дру_ же, йди,
і_ ди, час у_ же о_

час у_ же о_ стан_ ній, дру_ же, йди! Пра_ ці так ба_ га_ то,-
стан_ ній,

дру_ же, йди! Що сто_ їш без ді_ ла, дру_ же, йди!

Ви_ ногра_ да_ ра тур_ бо_ ти чи чу_ жі то_ бі? Як ло_ зі не да_ ти до_ гляд,
В ю_ но_ сті, зга_ дай, не раз ти в сер_ ці роз_ мишляв: "Бу_ тиз Госпо_ домпре_ красно", -
Ви_ ногра_ дар за_ кли_ ка_ є... о лю_ ди_ но, йди! Ми свіймер_ ті час не зна_ єм, -

то не дасть пло_ дів. Чи у спо_ ко_ ї дрі_ ма_ єш,
все ж чо_ гось ти ждав. Хай Сам Бог то_ бі по_ мо_ же
тож не за_ пі_ знийсь. Труд для Гос_ по_ да - від_ ра_ да,

ка_ жу_ чи: "Слабій",
йтишля_ хомХрис_та.
йди і не вагайсь.

чи та_ лант, я_ кий ти ма_ еш,
Ма_ є мир і щас_ тя ко_ жен,
А за_ кін_ чимгруд_ від_ ра_ да

гли_ бо_ ко за_ рив.
хто Гос_ под_ німстав!
жде у не_ бі нас!

Musical score for the second system, featuring piano accompaniment. The upper staff contains chords and rests, while the lower staff contains a melodic line with a long note at the end.

Musical score for the third system, featuring piano accompaniment. The upper staff contains chords and rests, while the lower staff contains a melodic line with a long note at the end.

Musical score for the fourth system, featuring piano accompaniment. The upper staff contains chords and rests, while the lower staff contains a melodic line with a long note at the end.

Musical score for the fifth system, featuring piano accompaniment. The upper staff contains chords and rests, while the lower staff contains a melodic line with a long note at the end.

В САД ГЕФСИМАНСЬКИЙ

1. В сад Геф-си-ман- ський наш Гос-подь вві- йшов в о-стан- ній раз.
 2. Ви- йшов із са- ду наш Гос-подь, нес- ти го- то- вий хрест.

В сад Геф-си-ман- ський Він вві-йшов в тяж- кий скор-бот- ний час. Ми-лу-
 Ви- йшов із са- ду наш Гос-подь на му- ки і на смерть. Що-би

ва- лись ним зо- рі з ви- со- ти і кві- ти по-клін Йо- му нес- ли, спи-
 спов-ни- ти весь за- кон свя- тий із ти- хо- го са- ду ви- йшов Він і

ни- ли ше- піт свій ку- щі, ко- ли у- ві- йшов Він в сад.
 був роз- п'я- тий на хре- сті, в страж- дан- нях за нас по- мер.

В ТИШІ ВЕЧІРНІЙ

Dolce
p

1. В ти_ ші ве_ чір_ ній, як зі_ йде зо_ ря,
2. Ти_ шу вкра_ ша_ є ве_ чір_ ня хва_ ла,
3. Пі_ сню ба_ жа_ ю спі_ ва_ ти То_ бі

tr

зем_ лю вкри_ ва_ є сріб_ на ро_ са,
хо_ ром при_ ро_ да Бо_ гу спі_ ва,
в ти_ ші ве_ чір_ ній я від ду_ ші.

f

спо_ кій со_ лод_ кий у_ сью_ ди ца_ рить,
ду_ шу на_ пов_ ню_ є див_ ний спо_ кій,
Ра_ діс_ на пі_ сня хва_ лін_ ня мо_ го

p

ти_ хо зга_ са_ є не_ ба бла_ кить.
ли_ ну до Те_ бе, Гос_ по_ ди мій.
хай до_ ся га_ є пре_ сто_ лу Твого.

1 ВАМ ВІДОМО

А. Бабчук

Л. Тімченко

Cm
Dolce 3fr.

S. **Fm⁶**

A.

1. Вам ві_ до_ мо, чо_ му не_ пов_ тор_ не в_ не_ бе_
 2. Вам ві_ до_ мо, чо_ му я_ щас_ ли_ ва і ра_
 3. Вам ві_ до_ мо, чо_ му Він від згу_ би вря_ ту_

B **E^b** 3fr. **Fm**

 сах й на зем лі тор_ же_ ство, і піс_ ні на_ пов_ ня_ ють про_
 ді ю, ма_ буть, як ні_ хто? Бо сьо_ го_ дніш_ ній день о_ соб_
 вав гріш ну ду_ шу мо_ ю? Бо ме_ не Він по_ бат_ ків_ ськи

Cm 3fr. **Fm** **Cm** 3fr.

 сто ри? Це то_ му, що сьо_ го_ дні Різд_
 лий - вий - в світ при йшов ра_ ди ме_ не Хрис_
 лю бить, і я та_ кож І су_ са люб_

G **Cm** 3fr. **Fm**

Приспів

 _во!
 тос! З не ба піс_ ня до_ но_ сить_ ся ан_ гель_ ська, пас_ ту_
 _цю!

B **E^b** 3fr. **G⁷** **Cm** 3fr.

 хи до вер те_ пу спі_ шать. До_ сяг_ ну_ ла і нас вість є_

Fm **Fm⁶** **G⁻⁹** **Gsus⁷** **Cm** 3fr.

 ван гель_ ська, Бог я_ вив нам Сво_ ю бла_ го_ даць.

425 ВІДКРИЙ СЕРЦЯ ДІТЕЙ СВОЇХ

C. Stein

1. Від- крий сер- ця ді- тей Сво- їй, і Сам вві- йди, о Бо- же,
 2. Це Сло- во Бо- же - віч- ний Дух, звіль- ня- є всі сер- ця від
 3. Хва- ла То- бі, о Бо- же мій, О- тець, і Син, і Дух Свя-

в них. Щоб знов в сер- цях був мир свя- тий - да- руй за- кон при-
 скрух. Спа- сен- ним ра- дість в цих сло- вах, бо бе- ре- жуть во-
 тий! За Сло- во іс- ти- ни свя- те, за див- ну ми- лість

йма- ти Твій. Щоб знов в сер- цях був мир свя- тий, щоб знов в сер-
 ни від зла. Спа- сен- ним ра- дість в цих сло- вах, спа- сен- ним
 для лю- дей. За Сло- во іс- ти- ни свя- те, за Сло- во

цях був мир свя- тий - да- руй за- кон при- йма- ти Твій.
 ра- дість в цих сло- вах, бо бе- ре- жуть во- ни від зла.
 іс- ти- ни свя- те, за див- ну ми- лість для лю- дей.

17 ВІТЧИЗНО НЕБЕСНА

S. I
II

1. Віт_ чиз_ но не_ бес_ на, кра_ ї_ но бла_
2. кккк Бу_ ва_ є в до_ ро_ зі об_ ка_ мінь не_
3. кк Ли_к ши_ лось не_ дов_ го ме_ ні манд_ ру_

A. I
II

1. Віт_ чиз_ но не_ бес_ на, кра_ ї_ но бла_
2. кккк Бу_ ва_ є в до_ ро_ зі об_ ка_ мінь не_
3. кк Ли_к ши_ лось не_ дов_ го ме_ ні манд_ ру_

жен на, ду_ ше_ ю те_ бе я люб_ лю. До
ждан но я но_ ги по_ ра_ ню сво_ ї- І
ва ти в ю_ до_ лі не_ шас_ ній зем_ ній. Ба_

жен на, ду_ ше_ ю те_ бе я люб_ лю.
ждан но я но_ ги по_ ра_ ню сво_ ї-
ва ти в ю_ до_ лі не_ шас_ ній зем_ ній.

те_ бе, до те_ бе лиш ли_ ну дум_ ка_ ми що_
сус мій, І сус, див_ ний лі_ кар, за_ го_ їть всі_
жа ю, ба_ жа_ ю в Віт_ чиз_ ні з Хрис_ том про_ бу_

До те_ бе лиш ли_ ну дум_ ка_ ми що_
І сус, див_ ний лі_ кар, за_ го_ їть всі_
Ба_ жа_ ю в Віт_ чиз_ ні з Хрис_ том про_ бу_

ден но, в то бі, в то бі від по чи нок зна
 ра ни, ме не, по ті шить ме не у жур
 ва ти, де мій, де рід ний не бес ний мій

ден но, в то бі, в то бі, в то бі від по чи нок зна
 ра ни, ме не, ме не, по ті шить ме не у жур
 ва ти, де мій, де мій, де рід ний не бес ний мій

йду; в то бі
 бі; ме не
 дім; де мій,

йду; в то бі, в то
 бі; ме не, ме
 дім; де мій, де

від по чи нок зна йду.
 за спо ко їть в жур бі.
 де не бес ний мій дім.

бі від по чи нок зна йду.
 не за спо ко їть в жур бі.
 мій, де не бес ний мій дім.

17а ВСІ СВОЇ ЗАБУВШИ МРІЇ

И. С. Проханов

А. Г. Гефельфінгер - Г. Д.

1. Всі сво-ї за-був-ши мрі-ї, за-ли-шив-ши без-ліч справ сло-во
2. Се-стри, се-стри, як Ма-рі-ю, хай не жде нас су-є-та! Бу-дем
3. Там від-кри-ють-ся на-пев-но та-єм-ни-ці та-єм-ниць: у кра-

слу-ха-ла Ма-рі-я, по-гляд зві-ши на Хрис-та. І Гос-
з ві-ро-ю в на-ді-ї сер-цем слу-ха-ти Хрис-та. Бі-ля
сі-ве-лич-ній не-бо, і при-мар-ність днів зем-них. Як чу-

подь ска-зав: Ма-рі-я част-ку доб-ру в цім зна-йшла, бо не-
ніг Гос-под-ніх бу-дем, - то пі-зна-ем гли-би-ну слів на-
до-во і пре-крас-но бу-ти бі-ля ніг Хрис-та, де в Сво-

бес-ні скар-би див-ні на-зби-ра-є у жит-тя.
тхнен-них і пре-муд-рих, щас-тя віч-но-го вес-ну.
ій лю-бо-ві ряс-но Він бла-го-слов-ля-є нас.

176 ВСІ СВОЇ ЗАБУВШИ МРІЇ

И. С. Проханов

J. D. Gackstatter

1. Всі сво-ї за-був-ши мрі-ї, за-ли-шив-ши без-ліч справ,
 2. Се-стри, се-стри, як Ма-рі-ю, хай не жде нас су-є-та!
 3. Там від-кри-ють-ся на-пев-но та-єм-ни-ці та-єм-ниць:

сло-во слу-ха-ла Ма-рі-я, по-гляд звів-ши на Хрис-та.
 Бу-дем з ві-ро-ю в на-ді-ї сер-цем слу-ха-ти Хрис-та.
 у кра-сі ве-лич-ній не-бо, і при-мар-ність днів зем-них.

І Гос-подь ска-зав: Ма-рі-я част-ку доб-ру в цім зна-йшла-
 Бі-ля ніг Гос-под-ніх бу-дем, то пі-зна-ем гли-би-ну
 Як чу-до-во і пре-крас-но бу-ти бі-ля ніг Хрис-та,

бо не-бес-ні скар-би див-ні на-зби-ра-є у жит-тя.
 слів на-тхнен-них і пре-муд-рих, щас-тя віч-но-го вес-ну.
 де в Сво-ій лю-бо-ві ряс-но Він бла-го-слов-ля-є нас.

10 ГОСПОДИ! НАУЧАЙ

Л. Тімченко

S. *Lento* Am E7 Am

A.

1. Гос_ по_ ди! На_ у_ чай, щоб дя_ ку_ вав То_ зав_ жди по_ мо_ жи Тво_ -дя_ ки хай в мо_ їй ду_

Dm⁶ E7 Am

бі за хви ли_ ни го_ ря і пе_ ча_ лі, ко_ ли
ю на шля ху сво_ є_ му пі_ зна_ ва_ ти і від
ші про ме_ ні_ є зав_ жди крізь пе_ ча_ лі. Дай, щоб

A Dm

в сер_ ці і жур_ ба, і біль, ко_ ли
Те_ бе у зем_ нім кра_ ю ра_ до
ві_ ру в Те_ бе не ли_ шив, бо в скор_

F E⁶

світ_ лі дні ста_ ють но_ ча_ ми. По_ мо_
з ві_ ро_ ю у_ се при_ йма_ ти. На_ у_
бо тах Ти ме_ не на_ вча_ єш. По_ мо_

жи, щоб у пе ре_ жи_ ван_ нях я ба_ чив
 чай, щоб я у всіх страж дан_ нях цих ба_ чив
 жи, щоб у пе ре_ жи_ ван_ нях я ба_ чив

по_ гляд доб_ рий, ніж_ ний Твій, твер_ до
 бла_ го, що да_ єш ме_ ні, бо мо_
 по_ гляд доб_ рий, ніж_ ний Твій, твер_ до

знав, що це є бла_ го_ дать Тво_ я,
 я без пе_ ка - у Тво_ їй ру_ ці,
 знав, що це є бла_ го_ дать Тво_ я,

та, я_ ку не ро_ зу_ мі_ є світ;
 дай не від_ сту_ пи_ ти у бор_ ні;
 та, я_ ку не ро_ зу_ мі_ є світ;

та, я_ ку не ро_ зу_ мі_ є світ. 2. Во_ лю
 дай не від_ сту_ пи_ ти у бор_ ні. 3. Дух по_
 та, я_ ку не ро_ зу_ мі_ є світ.

ДОТИК ТВОЄЇ РУКИ, ХРИСТЕ

Переклад М. Брич

Б. Д. Еклі

S. I
II

До-тик Тво-є-ї ру-ки, Хрис-те, віч-ні сло-ва Тво-ї,
віч-ні сло-ва Тво-ї,

A. I
II

До-тик ру-ки, Хрис-те, сло-ва Тво-ї,

спо-кій вер-та-ють для ду-ші, радість да-ють ме-ні.
вті-ху да-ють, зні-ма-ють біль і бе-ре-жуть в пу-ті.
живлять, під-кріп-лю-ють в житті, в вічні ве-дуть кра-ї.

Приспів

До-тик Тво-є-ї ру-ки, Хрис-те, сер-цю не-се вес-ну.

До-тик ру-ки, Хрис-те, сер-цю не-се вес-ну.

Знов грають струни в ду-ші мо-їй, з гли-бо-ко-го збуд-же-ні сну.

2 ДРІМАЄ ГЕФСИМАНСЬКИЙ САД

М. Казаков

S.
A.

1. Дрі_ ма_ є Геф_ си_ ман_ ський сад, І
2. На зем_ лю Він ли_ цем у_ пав, мо_
3. "Хай ча_ ша мук ми_ не о_ ця, та
4. І ка_ пав піт з ли_ ця Йо_ го, як

су_ са уч_ ні мир_ но сплять. А тро_ хи
лив_ ся та От_ ця бла_ гав. І глас скор_
во_ ля не Мо_ я - Тво_ я хай бу_ де,
крап_ лі кро_ ві, вкрив чо_ ло, і ан_ гол

да_ лі - Сам, о_ дин, су_ му_ є й ту_ жить Бо_ жий
бот_ но_ ї ду_ ші по_ чув_ ся у ніч_ ній ти_
От_ че, Я і_ ду!" І ста_ ло ти_ хо в тім са_
Бо_ жий тут сто_ яв, Хрис_ та в мо_ лит_ ві під_ кріп_

pp

Син, су_ му_ є й ту_ жить Бо_ жий Син.
ші, по_ чув_ ся у ніч_ ній ти_ ші.
ду, і ста_ ло ти_ хо в тім са_ ду.
ляв, Хрис_ та в мо_ лит_ ві під_ кріп_ ляв.

ДРІМАЄ ГЕФСИМАНСЬКИЙ САД

жіночий хор

1. Ду- ше мо- я, чо- му за- су- му- ва- ла, за- су- мні- ва- ла- ся ска-

жи, чо- го? Не- вже тур-бот зем-них на- ва- ла роз-би- ла ві- ру в Гос-по- да Тво- тур-бот

го, роз- би- ла ві- ру в Гос-по- да Тво- го. 2. Не- вже за- бу- ла

всі бла- го- ді- ян- ня, що Бог яв- ляв до те- бе день при дні? Чо- Ми...

му ж то- ді про-кра- лось на- рі- кан- ня, мов о- пус- ти- лись су- тін- ки ніч-

ні, мов о_ пус_ ти_ лись су_ тін_ ки ніч_ ні. 3. На_ ді_ ю по_ кла_

ди ціл_ ком на Бо_ га, бо я ще бу_ ду сла_ ви_ ти Йо_ го, в го_ ди_ ни ра_ до_ сті і в дні три_

во_ ги, Спа_ си_ те_ ля і Гос_ по_ да мо_ го, Спа_ си_ те_ ля і Гос_ по_ да мо_ го.

15 ЖИВУ НА ЗЕМЛІ

Cm *Animato* *mf* Cm *sfz.* □ □ □ □ □ □ □ □

S. I
S. II

1. Жи_ ву на зем_ лі я, та не_ бо люблю, і
 2. ккккк Як_ що я о_ слаб_ ну в до_ ро_ зі земній, як_
 ккккк А не_ бо крізь хма_ ри по_ хму_ рі, тяжкі, сі_

A. *mp*

1. Живу на зем_ лі я, та небо люблю,
 2. Якщо я о_ слаб_ ну в дорозі земній,
 3. А небо крізь хма_ ри похму_ рі, тяжкі,

B⁹

йду до не_ бес_ но_ го кра_ ю. Крізь
 шо в бо роть_ бі я зне_ мо_ жу,- то
 я є бла_ кит_ тю свя_ то_ ю; хоч

і йду до не_ бес_ но_ го кра_ ю.
 як_ що в бороть_ бі я зне_ мо_ жу,-
 сі_ я_ є бла_ кит_ тю свя_ то_ ю;

Fm G7 Cm *sfz.* □ □ □ □ □ □ □ □

сльо_ зи й скорбо_ ти на Те_ бе див_ люсь,
 Ти до_ по_ мо_ жеш до ці_ лі ді_ йти,
 шлях мій важ_ кий, я шас_ ли_ ва зав_ жди,

Крізь сльози й скорбо_ ти на Те_ бе дивлюсь,
 то Ти до_ по_ мо_ жеш до ці_ лі ді_ йти,
 хоч шлях мій важкий, я шас_ ли_ ва завжди,

Бо_ же, мій Ца_ рю.
 рю, мій Бо_
 за То_ бо_

о Ве_ ли_ кий мій Ца_ рю. Крізь
 ві_ рю я, о мій Бо_ же. Так,
 по зем_ лі за То_ бо_ ю. Хоч

о Ве_ ли_ кий мій Ца_ рю. Крізь
 ві_ рю я, о мій Бо_ же. Так,
 по зем_ лі за То_ бо_ ю. Хоч

сьо_ зи й скор_ бо_ ти на Те_ бе див_ люсь,
 Ти до_ по_ мо_ жеш до не_ ба ді_ йти,
 шлях мій важ_ кий, я щас_ ли_ ва зав_ жди,

сьо_ зи й скор_ бо_ ти на Те_ бе див_ люсь,
 Ти до_ по_ мо_ жеш до не_ ба ді_ йти,
 шлях мій важ_ кий, я щас_ ли_ ва зав_ жди,

Бо_ же Вели_ кий, мій Ца_ рю.
 рю Тобі, о мій Бо_
 по землі за То_ бо_

мій Бо_ же Вели_ кий, мій Ца_ рю.
 я ві_ рю Тобі, о мій Бо_ же.
 бо йду по землі за То_ бо_ ю.

мій Гос_ подь і мій Ца_ рю.
 ві_ рю я, о мій Бо_ же.
 по зем_ лі за То_ бо_ ю.

стеж_ ку і смі_ ло не_ ю йти, так
 ли вих. Жит_тяккккк_важ_ кий у_ рок, в кін_
 жи_ ти. То_ му чим_ дуж спі_ ши, пі_

стеж_ ку, і смі_ ло не_ ю йти, смі_ ло йти, так
 ли вих. Жит_тяккккк_важ_ кий у_ рок, це у_ рок, в кін_
 жи_ ти. То_ му чим_ дуж спі_ ши, по_ спі_ шай, пі_

звич_ но, як до_ до_ му і_ деш з до_ ро_ ги
 ці йо_ го ек_ за_ мен. Жит_ тя - це в віч_ ність
 знай, що шас тя в Бо_ зі і_ Він в тво_ їй ду_

ти, за_ був_ ши геть про вто_ му.
 крок, о_ мрі_ я ну ві_ ка_ ми.
 ші но вий від_ кри_ є роз_ діл.

ти, за_ був_ ши геть про вто_ му.
 крок, о_ мрі_ я ну ві_ ка_ ми.
 ші но вий від_ кри_ є роз_ діл.

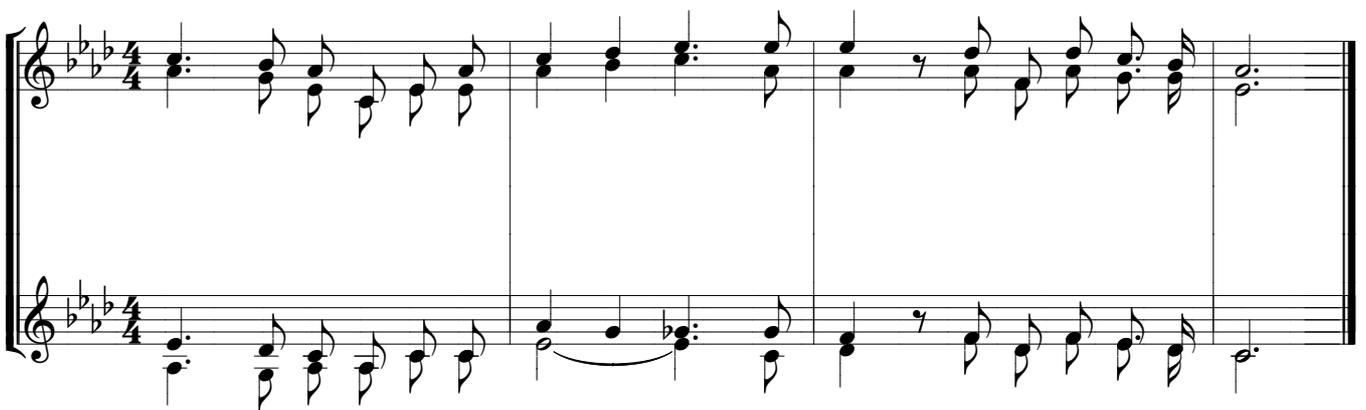
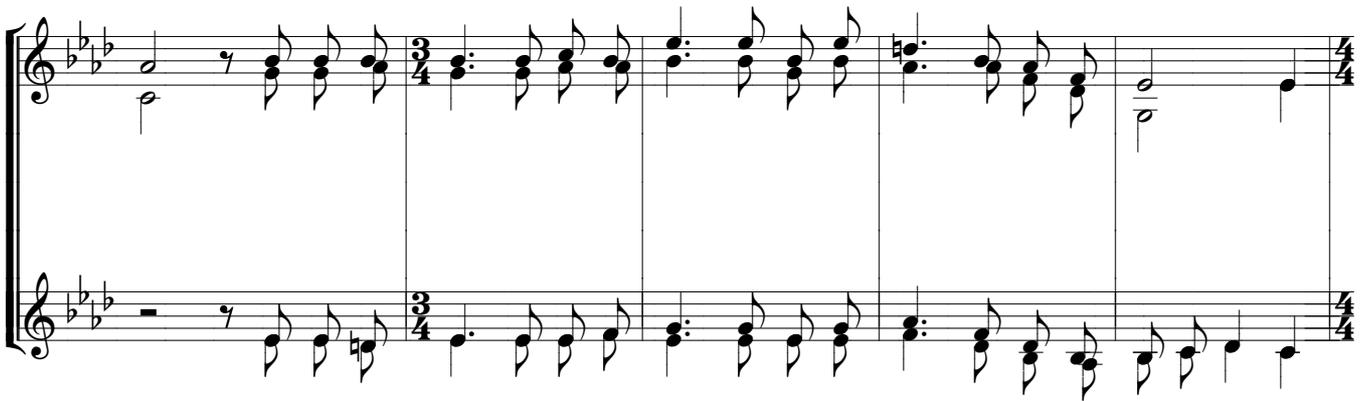
mf *mf* *tr* *tr* *f* *f*

G C Dm E7

ЗЕМЛЯ, О ЗЕМЛЯ!

The musical score is written in G minor (two flats) and 12/8 time. It consists of six staves of music. The first staff begins with a whole rest followed by a series of eighth notes. The second staff features a complex rhythmic pattern with many beamed eighth notes and rests. The third staff includes a section with a 12/8 time signature, a section with a 6/8 time signature, and a section with a 9/8 time signature. The fourth staff continues with various rhythmic patterns and rests. The fifth staff has a 12/8 time signature and features a prominent melodic line with many beamed eighth notes. The sixth staff concludes the piece with a final chord and a double bar line.

КОГДА-ТО ВСЕ ПОЙМЕМ

5 КОЛИ ЗЕМЛЯ ВМИВАЄТЬСЯ

А. Бабачук

Л. Тімченко

Moderato *mp*

1. Ко-ли зем-ля вми-ва-єть-
 2. Зви-тя-га в тій ме-ло-ді-
 3. "Хрис-тос вос-крес",- спі-ва-є-

1. Ко-ли зем-ля
 2. Зви-тя-га в тій
 3. "Хрис-тос вос-крес",-

-ся до-ща-ми пер-ши-
 -ї над смер-тю чу-єть-
 -мо про Си-на Бо-жо-

вми-ва-єть-ся до-ща-ми пер-ши-
 ме-ло-ді-ї над смер-тю чу-єть-
 спі-ва-є-мо про Си-на Бо-жо-

-ми, ме-ло-ді-я спі-ва-єть-
 -ся, і зву-ки ве-ли-код-ні-
 -го, "Хрис-тос вос-крес",- ві-та-є-

-ми, ме-ло-ді-я спі-ва-єть-
 -ся, і зву-ки ве-ли-код-ні-
 -го, "Хрис-тос вос-крес",- ві-та-є-

-ся не пе ре вер ше
 -ї в ду ши кар бу ють
 -мо сьо го дні кож но

-ся не пе ре вер ше
 -ї в ду ши кар бу ють
 -мо сьо го дні кож но

-на, ме ло ді я спі ва єть
 -ся, і зву ки ве ли код ні
 -го, "Хрис тос вос крес", - ві та є

-на, ме ло ді я спі ва єть
 -ся, і зву ки ве ли код ні
 -го, "Хрис тос вос крес", - ві та є

-ся не пе ре вер ше на
 -ї в ду ши кар бу ють ся
 -мо сьо го дні кож но го

-ся не пе ре вер ше на
 -ї в ду ши кар бу ють ся
 -мо сьо го дні кож но го

18 ЛЕТИ, ДУШЕ МОЯ

□. □□□□□□□□ Cm 3fr. Fm □. □□□□□□□□

mp

S. ти

A. то_

1-ќќќ4. Ле_ ти, ду_ ше мо_ я, ле_ ти, на_ не

mf

 так дав_ но цьо_ го хо_ ті_ ла! Від

 бі Тво рець да_ ру_ є кри_ ла, від_

кри_ лах ві_ ри та мо_ лит_ ви, те_

дай пре_ крас_ ній мрі_ ї вмер_ ти, до

f

 мар_ но_ ти, від су_ є_ ти, на

чу еш лиш в по_ льо_ ті_ ти, я_

бе ві_ нець же_ зо_ ло_ тий і

за_ по_ віт_ но_ ї ме_ ти за_

f *ff* *mp*

пе_ ре_ кір за_ ко_ ну ті_ ла.

ка у_ них мо_ гут_ ня си_ ла. Ду_

не_ о_ зо_ рий край бла_ кит_ ний.

ли ши_ лись, мож_ ди_ во, мет_ ри.

p

 _ше мо_ я, ле_ ти, ле_ ти.

4 НА ХРИСТА ВІН, ЯК ГОЛУБ

Л. Тімченко

S.
A.

Dolce Cm *tr*

1. На Хрис_ та Він, як го_ луб, сми_
2. Він а_ по_ сто_ лів в си_ лу Сво_
3. Дух Свя_ тий на Гол_ го_ фу ме_
4. Не_ зрів_ нян_ ний У_ чи_ тель, По_

рен но зі_ йшов - яв_ ним став для лю_ дей Не_ бо_
 лю о_ дяг_ нув і для свід_ чен_ ня дав їм на_
 ні у_ ка_ зав, де за ме_ не тек_ ла кров свя_
 рад ник Він мій, дже_ ре_ ло і пі_ знан_ ня, і

жи тель. І у сер_ ці мо_ є_ му Він
 тхнен ня. Він го_ ни_ те_ лю Сав_ лу від_
 та я. Там жит_ тя із до_ стат_ ком І_
 си_ ли. Хай по_ стій_ но ке_ ру_ є жит_

міс_ це зна_ йшов - Дух Свя_ тий, до_ ро_ гий У_ ті_
 крив та ї_ ну, як про_ вів че_ рез шко_ лу сми_
 сус да ру_ вав і ме_ ні від_ чи_ нив две_ рі
 тям Дух Свя тий й про_ бу_ ва_ є в ме_ ні до мо_

ши тель; Дух Свя_ тий, до_ ро_ гий У_ ті_ ши_ тель.
 рен ня; як про_ вів че_ рез шко_ лу сми_ рен_ ня.
 ра_ ю; і ме_ ні від_ чи_ нив две_ рі ра_ ю.
 ги ли; й про_ бу_ ва_ є в ме_ ні до мо_ ги_ ли.

6 НАДВОРІ ОСІНЬ

А. Бабачук

Л. Тімченко

Am
Andante
mp

S.
A.

1. На дво-рі о-сінь вже кур-ли-че і
2. Ро-си-ста в сад ве-де до-ро-га, а
3. До-ста-ток ба-чить-ся дов-ко-ла, під-
4. За хліб що-ден-ний, день по-гід-ний, за

E Am C

сте-лить зо-ло-то до ніг, а си-зий ра-нок з до-му
ін-ша кли-че у по-ля. Ба-гат-ства не-злі-чен-ні
-став не-ма-є для три-вог-ця щед-рість лі-су, са-ду,
ди-во-виж-ну цю кра-су Тво-рець від нас по-дя-ки

Dm G7 C

S.I
S.II

A.I
A.II

а си-зий
ба-гат-ства
ця щед-рість
Тво-рець від
mf

кли-че ме-ре-жи-вом до-ріг, а си-зий
Бо-га да-ру-є нам зем-ля, ба-гат-ства
по-ля нам свід-чить: доб-рий Бог; ця щед-рість
гід-ний, і я ї-ї не-су; Тво-рець від

mf

ра_ нок з до_ му кли_ че ме_
 не_ злі_ чен_ ні Бо_ га да_
 лі_ су, са_ ду, Ді_ ля нам
 нас по_ ки гід_ ний, і

а си_ зий ра_ нок з до_ му
 ба_ гат_ ства не_ злі_ чен_ ні
 ця щед_ рість лі_ су, са_ ду,
 Тво_ рець від нас по_ дя_ ки
 гід_ ний, і

ра_ нок з до_ му кли_ че ме_
 не_ злі_ чен_ ні Бо_ га да_
 лі_ су, са_ ду, по_ ля нам
 нас по_ дя_ ки гід_ ний, і

ре жи_ вом до_ ріг.
 ру є нам зем_ ля.
 свід_ чить: ї_ ї_ доб_ рий Бог.
 я ї_ ї_ не_ су.

ре жи_ вом до_ ріг.
 ру є нам зем_ ля.
 свід_ чить: доб_ рий Бог.
 я ї_ ї_ не_ су.

ре жи_ вом до_ ріг.
 ру є нам зем_ ля.
 свід_ чить: доб_ рий Бог.
 я ї_ ї_ не_ су.

7 НАСТАВ ДЕНЬ ВОСКРЕСІННЯ

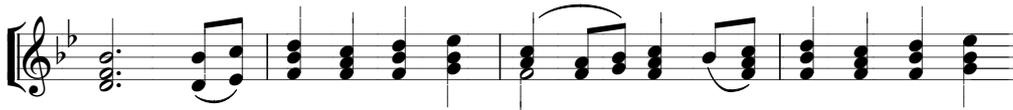
S.
A.

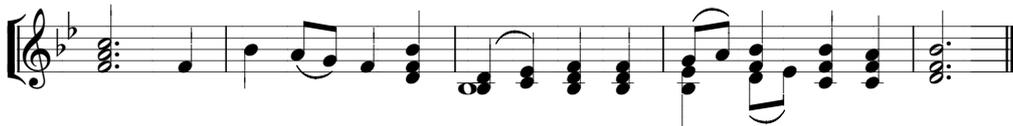
1. На_ став день вос_ кре_ сін_ ня! Хай піс_ ня ли_ не
2. Хрис_ тос об_ мив нас кро_ в'ю, звіль_ нив від всіх про_
3. Хай всі у_ ста спі_ ва_ ють Спа_ си_ те_ лю Хрис_

скрізь! І_ сус Хрис_ тос спа_ сін_ ня для гріш_ ни_ ків при_
вин, щоб спов не_ ні лю_ бо_ в'ю для Нью_ го ми жи_
ту, не хай лю_ бов з'ед_ на_ є нас у сі_ м'ю од_

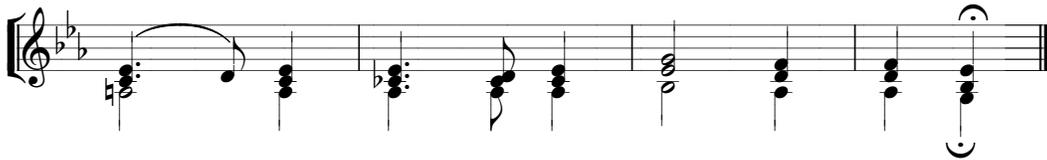
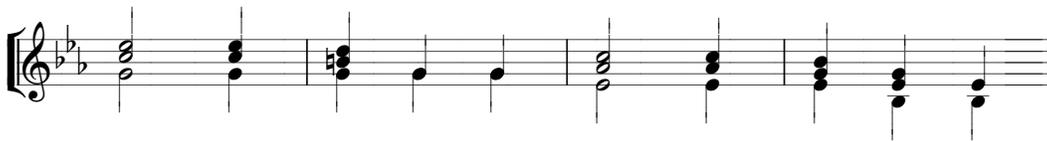

ніс! При йшла Гос_ под_ ня Пас_ ха, чу_ до_ вий день на_
ли. Хрис тос вос_ крес із мерт_ вих, нам ра_ дість да_ ру_
ну. Вос крес наш Від_ ку_ пи_ тель, роз_ ві_ яв смер_ ті

став, я ви_ лась Бо_ жа лас_ ка: Хрис_ тос із мерт_ вих встав.
вав, по рвав кай_ да_ ни смер_ ті і нам без_ смер_ тя дав.
жах, ми бу_ дем віч_ но жи_ ти з Ним в світ_ лих не_ бе_ сах.

НЕ МОЖЕТ ДЕЛО ТО ЗДЕСЬ УПАСТЬ

НЕЖНО, КАК АНГЕЛОВ ПЕНЬЕ

Gm E♭

1. Неж_ но, как Ан_ ге_ лов пе_ нье,
 2. Тьма за_ сти_ ла_ ет ли о_ чи,
 3. Дер_ жит, как я_ корь, на_ деж_ да

F B г Gm

све_ том люб_ ви о_ се_ ня, твер_ дым, жи_ вым у_ беж_
 пря_ чет ле_ са и хол_ мы? Но в не_ бе_ сах тем_ ной
 креп_ ко нас в ве_ ре жи_ вой, зна_ ем, что Пас_ тырь без_

E♭ F B D

де ньем у_ чит на_ деж_ да ме_ ня:
 но_ чью звез_ ды нам яр_ че вид_ ны.
 греш_ ный всех при_ ве_ дет нас до_ мой.

Gm Dm E♭ B

жди, у_ бе_ жит тьма ноч_ на_ я! Жди, бу_ ря жиз_ ни про_ йдет!
 Кто о_ ка_ зал_ ся во мра_ ке, знай, что все_ му есть по_ ра!
 Будь же, на_ деж_ да, со мно_ ю! Пусть у_ гро_ жа_ ет нуж_ да.

Gm Dm E♭ Gm

Солн_ це о_ пять за_ си_ я_ ет с чи_ стых, ла_ зур_ ных вы_ сог.
 Верь, что и э_ то ко бла_ гу, жди на_ сту_ пле_ нья ут_ ра!
 Дай у_ те_ ше_ нье свя_ то_ е, не о_ став_ ляй ни_ ко_ гда.

Припев
 D Gm D Gm

Сла_ достный мир мне на_ деж_ да да_ ет,
 Сладостный мир, сладостный мир вер_ ным да_ ет, вер_ ным да_ ет,

F B F B

серд_ цу твер_ дит: не пу_ гай_ ся не_ взгод,
 серд_ цу твер_ дит, серд_ цу твер_ дит: не пу_ гай_ ся жи_ тей_ ских невзгод, не пу_

Gm⁶ B D⁷ Gm

гай ся жи_ тей_ ских не_ взгод.

НІЖНО, ЯК АНГЕЛІВ СПИВИ

Жіночий хор

S.

1. Ніж_ но, як ан_ ге_ лів спі_ ви,
2. Чи пі_ тьма слі_ пить нам ві_ чі,
3. Міц_ но три_ ма_ ють, мов я_ кір,

A. I
A. II

світ_ лом на_ ді_ я торк_ не. І, да_ ю_ чи за_ хист
згір_ ки схо_ вав_ ши й лі_ си? Та в не_ бе_ сах тем_ них
ві_ ра й на_ ді_ я жи_ ва. В дім Свій ве_ де Доб_ рий

в сві_ ті, зав_ жди во_ на вчить ме_ не:
ніч_ чо зо_ рі нам вид_ ні яс_ ніш.
Пас_ тир тих, ко_ го Він о_ прав_ дав.

зник_ не пі_ тьма, по_ че_ кай лиш, й бу_ ря жит_ те_ ва про_ йде!
Хто стог_ не в мо_ ро_ ці сер_ цем, - знай, що для всьо_ го є час.
Будь же, на_ ді_ є, зі мно_ ю, світ_ лом в пу_ ті ко_ жен день!

Со_ неч_ ко знов за_ сі_ я_ є з чис_ тих ви_ со_ ких не_ бес.
 Вір, що для бла_ га у_ се це, ран_ ку терп_ ля_ че че_ кай.
 Спо_ кій ду_ ші лиш з то_ бо_ ю, - тож не ли_ шай ти ме_ не!

Привів

Мир для ду_ ші всім на_ ді_ я да_ є.
 Мир для ду_ ші, мир для ду_ ші вір_ ним да_ є, вір_ ним да_ є.

З не_ ю не бій_ ся ні_ чо_ го ні_ де! Ти не
 серд_ цу твер_ дит, серд_ цу твер_ дит: ти не бій_ ся ні_ чо_ го ні_ де!

В

бій_ ся ні_ чо_ го ні_ де.

НІЧ ОЦЯ МІЖ ВСІХ ПОДІЙ

жіночий хор

М. Парафейник

1. Ніч о_ ця між всіх по_ дій у сві_ ті, що про_
 2. Рап_ том в ти_ ші, в сон_ но_ му мов_ чан_ ні, над зем_
 3. А зем_ ля мов_ ча_ ла скрізь бай_ ду_ же на це
 4. Зга_ ду_ ю_ чи ніч цю о_ соб_ ли_ ву, знов со_

йшли під не_ бом, на_ че на_ товп, в ду_ шах люд_ ських віч_ но бу_ де
 ле_ ю в не_ бі тем_ но_ си_ нім, на_ че флей_ ти, зо_ рі за_ зву_
 з'яв_ лен_ ня свя_ те Ме_ сі_ ї. Лиш пас_ тух про_ стий ті спі_ ви
 бі я у_ яв_ ля_ ю яс_ но: во_ їн_ ства не_ бес_ ні з див_ ним

жи_ ти і ї_ ї ро_ ки не за_ ту_ ма_ нять. Сто_ рін_
 ча_ ли, ра_ діс_ но ві_ та_ ю_ чи Ме_ сі_ ю. І на
 слу_ хав, в за_ хва_ ті і ща_ сті за_ ні_ мів_ ши. І по_
 спі_ вом і свя_ те Ди_ тят_ ко в бід_ них яс_ лах. Бе_ ре_

ки свя_ щен_ ні я гор_ та_ ю і до слів Гос_ под_ ніх при_ слу_
 строй_ ність зву_ ків, що лу_ на_ ли, о_ сі_ яв_ ши не_ зем_ ні о_
 ба_ чив_ ши зо_ рю на схо_ ді муд_ ре_ ці в до_ ро_ гу по_ спі_
 жу в ду_ ші я цю по_ ді_ ю і слід_ ку_ ю сер_ цем шлях ве_

свя_ щен_ ні, і до слів Гос_ под_ ніх при_ слу_
 ве_ лич_ них, о_ сі_ яв_ ши не_ зем_ ні о_
 на схо_ ді, муд_ ре_ ці в до_ ро_ гу по_ спі_
 по_ ді_ ю, і слід_ ку_ ю сер_ цем шлях ве_

ха_ юсь...
се_ лі,
ши_ ли,
лич_ ний

Ба_ жа_ ю,
о_ зва_ лись
кош_ тов_ ні,
лю_ ди_ ни,

ха_ юсь... У_ я_ ви_ ти сер_ цем я ба_ жа_ ю
се_ лі, хо_ ри світ_ лих ан_ ге_ лів о_ зва_ лись
ши_ ли, при_ нес_ ли Ца_ рю да_ ри кош_ тов_ ні,
лич_ ний від о_ сель не_ бес_ них до лю_ ди_ ни,

ди_ во те, що в ніч Різд_ вя_ ну ста_ лось. У_ я_ ви_ ти сер_ цем я ба_
гім_ ном ра_ до_ сті й хва_ ли не_ бес_ ним. Хо_ ри світ_ лих ан_ ге_ лів о_
о_ дяг свій у_ весь за_ по_ ро_ шив_ ши. При_ нес_ ли Ца_ рю да_ ри кош_
що по_ чав Хрис_ тос ті_ є_ ю ніч_ чю. Від о_ сель не_ бес_ них до лю_

жа_ ю
зва_ лись
тов_ ні,
ди_ ни,

ди_ во те, що в ніч Різд_ вя_ ну ста_ лось.
гім_ ном ра_ до_ сті й хва_ ли не_ бес_ ним.
о_ дяг свій у_ весь за_ по_ ро_ шив_ ши.
що по_ чав Хрис_ тос ті_ є_ ю ніч_ чю.

НІЧ ПОКРИЛА

S. I
II

1. Ніч по_ кри_ ла не_ бо_ звід, в ти_ ші спо_ чи_
 2. Спо_ чи_ ва_ ють уч_ ні всі, на ко_ лі_ нах
 3. Ось при_ йшли грі_ ха си_ ни й о_ сві_ ти_ ли
 4. Дру_ же, ви_ нен та_ кож ти, що Хрис_ тос був

A. I
II

ва_ є все. Лиш Хрис_ тос Спа_ си_ тель, люд_ ства при_ ми_
 Сам І. сус. Тіль_ ки Бог Пред_ віч_ ний в тем_ ря_ ві пів_
 сон_ ний сад. То при_ йшли, щоб взя_ ти і на смерть від_
 по_ страж_ дав, це тво_ ї про_ ви_ ни, гріш_ но_ ї лю_

ри_ тель, до_ вер_ ша_ є Бо_ жий за_ по_ віт.
 ніч_ ній чу_ є ті мо_ лін_ ня в ти_ ши_ ні.
 да_ ти сві_ ту Від_ ку_ пи_ те_ ля во_ ни.
 ди_ ни, від_ да_ ли І_ су_ са у_ мер_ ти.

Він От_ ця бла_ га_ є й ча_ шу мук при_ йма_ є,
 По_ сла_ нець від_ Бо_ га Спа_ са до_ ро_ го_ го
 Над Хрис_ том зну_ ща_ лись, би_ ли й на_ смі_ ха_ лись,
 Він без на_ рі_ кан_ ня, ча_ шу мук й страж_ дан_ ня

щоб спа_ сти цей гріш_ ний тем_ ний світ.
 в тій смер_ тель_ ній зміц_ ню_ є бор_ ні.
 хоч і не зна_ йшли у_ Нім ви_ ни.
 до_ пи_ вав, щоб лиш те_ бе спа_ сти.

НІЧНЕ НЕБО ТИХО ПОКРИЛОСЬ

жіночий хор

tr

1. Ніч не не_бо ти_хо по_кри_лось ву_ал лю із ся_ю_чих
2. Роз_сі_я_лась тьма смут_ку й ли_ха, бо з не_ба вість ан_гел при_
3. З на_род_жен_ням цим світ_лим, див_ним по_тік бла_го_да_ті по_
4. О сві_те, ти ги_неш в о_тру_ті, сто_мив_шись від го_ря і

tr

зір,
ніс:
ливсь.
сліз.

”Спа_си_тель Хрис_тос на_ро_
Спа_си_тель Хрис_тос на_ро_
Спа_си_тель Хрис_тос на_ро_
Спа_си_тель Хрис_тос на_ро_

і спів не_бо_жи_те_лів зли_нув:
”Є ра_дість всім лю_дям ве_ли_ка,
Тво_рець Сам зі_йшов до лю_ди_ни,
Щоб зня_ти грі_хов_ні_ї пу_та

Приспів

дивсь!”
дивсь!”
дивсь!
дивсь!

Ле_ти до не_бес, спів на_тхнен_ний, у_

Ле_ти до не_бес, спів на_тхнен_ний, у_

вись, аж до сла_вих ви_сот, про те, що ро_дивсь в Виф_ли_

вись, аж до сла_вих ви_сот,

є- мі Спа- си- тель для люд- ства - Хрис- тос!

О БОЖЕ МІЙ

1. О Бо_ же мій, бла_ га_ ю я, по_
 2. Ось бо_ роть_ бу з грі_ хом ве_ ду, са_
 3. Від всіх грі_ хів ме_ не об_ мий, дух
 4. Ме_ не, о Бо_ же, не су_ ди, пе_
 5. Ти Сам роз_ бій_ ни_ ка про_ стив і

чуй мо_ лін_ ня всі мо_ ї; в жур_ бі мо_ їй при_
 ма не_ ма_ ю си_ ли я, за по_ міч_ чю до
 під_ крі_ пи, по_ шли спо_ кій; про_ сти ме_ ні, Спа_
 ред То_ бо_ ю я сто_ ю; по ми_ ло_ сті Тво_
 две_ рі в рай йо_ му від_ крив, і я на по_ клик

хо_ джу я, грі_ хи всі ви_ зна_ ю То_ бі.
 Те_ бе йду, без_ мір_ на є лю_ бов Тво_ я.
 си_ те_ лю, про_ сти, про_ сти, Те_ бе мо_ лю.
 їй про_ сти, про_ сти, Спа_ си_ те_ лю, мо_ лю.
 Твій спі_ шу, про_ щен_ ня, Гос_ по_ ди, про_ шу.

"ОСЬ ІДУ" – СКАЗАВ ВІН

mp

1. "Ось і ду" – ска- зав Він, зо- рі роз- сту- пи- лись,
2. Став Він чо- ло- ві- ком на зем- ній пла- не- ті,

mp

про- я вив Сво- є.
тяж- ко по-страж- дав,

Бог бла- го- во- лін- ня про- я вив Сво- є.
на- ро- див- ся в яс- лах, тяж- ко по- страж- дав,

про- я вив Сво- є.
тяж- ко по-страж- дав,

Та- ї ну свя- ту- ю ан- ге- ли зві- сти- ли -
щоб зрід- ни- лись з не- бом ми, зем- ні- ї ді- ти,

і при- йшов Спа- си- тель ти- хо в Виф- ле- єм.
що- би на- сту- пи- ла е- ра хри- сти- ян.

p cresc.

Про_ бу_ вав_ ши в сла_ ві, в сві_ ті не_ до_ сяж_ нім,

p cresc.

mf

і_ ще ви_ ще не_ ба та зі_ рок яс_ них,

mf

tr

Та зі_ йшов на зем_ лю, лю_ дям став до_ ступ_ ним,

tr

в про_ сто_ ті до_ ступ_ ний, в ве_ ли_ чі про_ стий.

134 ПРИЙДИ, СВЯТИЙ ДУХ

1. При_йди, Свя_ тий Дух, У_ ті_ ши_ тель, ца_рюй в сер_ деч_ ній гли_ би_

2. Про_лий у ме_ не світ_ ло, Бо_ же, роз_ сій в ме_ ні не_ ві_ ри

3. Для ме_ не Ти - від_ ра_ да й вті_ ха, дух о_ жив_ ля_ єш Ти о_

4. Да_ руй ме_ ні, о Ми_ ло_ серд_ ний, у сер_ це чис_ то_ ту Тво_

ні. Дай муд_ ро_ сті, бо Ти - мій Вчи_ тель, дай від_ крит_

тьму. Тво_ є ли_ ше на_ тхнен_ ня мо_ же від_ кри_ ти

дин. В сор_ бо_ тах спо_ кій сер_ цю ти_ хий да_ є То_

ю. Мо_ є_ ю во_ ло_ дій ду_ ше_ ю, дай си_ лу

щоб зна_ ти ближ_

Лю_ бо_ в'ю ду_

Да_ є лю_ бов, бов,

Зі мно_ ю скрізь,

тя Тво_ ї ме_ ні, щоб зна_ ти ближ_ че міг Твор_

іс_ ти_ ну свя_ ту. Лю_ бо_ в'ю ду_ шу зі_ грі_

бо_ ю Бо_ жий Син. Да_ є лю_ бов, на_ ді_ ю

во_ лі, ти_ хість в дух. Зі мно_ ю скрізь, як Вчи_ тель,

щоб зна_ ти ближ_ че
 Лю_ бо_ в'ю ду_ шу
 Да_ є лю_ бов, на_ ді_ ю
 Зі мно_ ю скрізь, як

че міг Твор- ця.
 шу зі- грі- вай.
 на- ді- ю в дар.
 як Вчи- тель, будь.

ця, лю- би- ти вчи у Нім От- ця. Щоб зна- ти
 вай, лю- бов до всіх у сер- це дай. Лю- бо- в'ю
 в дар, і ві- ри мно- жить в сер- ці жар. Да- є лю-
 будь, і вка- зуй до бла- жен- ства путь. Зі мно- ю

міг Твор- ця,
 зі- грі- вай,
 ді- ю в дар,
 Вчи- тель, будь,
 лю- би- ти вчи у
 лю- бов до всіх у
 і ві- ри мно- жить
 і вка- зуй до бла-
 Нім От- ця.
 сер- це дай.
 в сер- ці жар.
 жен- ства путь.

ближ- че міг Твор- ця, лю- би- ти вчи у Нім От- ця.
 ду- шу зі- грі- вай, лю- бов до всіх у сер- це дай.
 бов, на- ді- ю в дар, і ві- ри мно- жить в сер- ці жар.
 скрізь, як Вчи- тель, будь, і вка- зуй до бла- жен- ства путь.

19 РАДІЮ Я

□. □i□□□□□□

Espressivo Am Dm E

p

S. I
S. II

жи_ веш на сві_ ті ти, що
мо_ ли_ тись мо_ жу я про
без_ мір_ но я ра_ ді_ ю:

A. I
A. II

p

1. Ра_ ді_ ю я, що ти живеш на сві_ ті, що
2. Ра_ ді_ ю я, що мо_ жу по_ мо_ ли_ тись про
3. Ра_ ді_ ю я, ра_ ді_ ю я без_ мір_ но, що

Am G7 C

tr

Бо_ гу слу_ жи_ мо і я, і ти, що
те_ бе і про се_ бе пе_ ред Ним, і
нас з то_ бо_ ю бла_ го_ даць спас_ ла, як

Бо_ гу слу_ жи_ мо і я, і ти, я і ти,
те_ бе і про се_ бе пе_ ред Ним, пе_ ред Ним,
нас з то_ бо_ ю бла_ го_ даць спас_ ла, нас спас_ ла,

в Бо_ зі нас не зло_ мить силь_ ний ві_ тер, що ми з то_
 з чис_ тим не_ бом у мо_ лит_ ві зли_ тись, і спо_ гля_
 бу_ де_ мо Спа_ си_ те_ лю ми вір_ ні, то стрі_ не_

tr

в Бо_ зі нас не зло_ мить ві_ тер,
 з чис_ тим не_ бом мо_ жу зли_ тись,
 бу_ де_ мо ми Бо_ гу вір_ ні,

Dm E

бо ю дру_ зі на_ зав_ жди.
 да ти віч_ но_ сті вог_ ні. Ра_
 мось у слав них не_ бе_ сах.

mf

ми з то_ бо_ ю дру_ зі на_ зав_ жди.
 спо_ гля_ да_ ти віч_ но_ сті вог_ ні. Ра_
 стрі_ не_ мось у слав_ них не_ бе_ сах.

Am E

ді ю я то_ му, що Бог пред_ віч_ ний нам

ді ю я то_ му, що Бог пред_ віч_ ний нам

в жерт_ ві Си_ на щас_ тя да_ ру_ вав, да_ ру_ вав,
 в жерт_ ві Си_ на щас_ тя да_ ру_ вав, і, о_ бі_

і, о_ бі_ ця_ ю_ чи нам світ_ лу віч_ ність, в сер_ цях у
 ця_ ю_ чи нам світ_ лу віч_ ність, в сер_

нас лю_ бо_ в'ю за_ па_ лав.
 ця_х лю_ бо_ в'ю за_ па_ лав, за_ па_ лав.

E Am C F
 Dm E Am

297 РАДОСТНО СЛАВЛЮ Я ХРИСТА

1-3. Ра-діс-но сла-влю- я Хрис-та! Слав-те І-су-са всі міс-ця!

На-ро-дивсь, як ди-тя, в бід-них яс-лах Він ле-жав.
 На-ро-дивсь, в бід-них яс-лах Він ле-жав.

Ра-діс-но сла-влю я Хрис-та! Слав-те І-су-са всі міс-ця!

У прос-тій пе-че-рі Цар І-сус ро-дивсь.
 Пас-ту-хи ра-ді-ли й сла-ви-ли Твор-ця.
 Муд-ре-ці з да-ра-ми до Хрис-та при-йшли.

Пас-ту-
 Хай же
 При-не-

Пас_ ту_ хів і муд_ ре_ ців Бог при_ вів ту_ ди.
Хай же Гос_ по_ да й те_ пер сла_ лять всі сер_ ця!
При_ не_ сім Йо_ му і ми дар хва_ ли жи_ вий!

хів і муд_ ре_ ців Бог при_ вів ту_ ди.
Гос_ по_ да й те_ пер сла_ лять всі сер_ ця!
сім Йо_ му і ми дар хва_ ли жи_ вий!

12 СВОЇМ ЖИТТЯМ, ВСІМА ДІЛАМИ

S. *mp* *mf*

A.

1. Сво_ їм жит_ тям, всі_ ма ді_ ла_ ми ми за_ слу_

2. *kkkkkkk* Та_ зна_ ли ми, що_ о_ прав_ дан_ ня ми змо_ жем

3. Бла_ к га_ ли, щоб_ прос_ тив про_ ви_ ни і за_ грі_

4. *kkkkk* По_ тув мо_ лит_ ву Бог все_ силь_ ний, до Се_ бе

5. *kkkkkkkkk* За_ ра_ в Він з душ у_ сі три_ во_ ги, Сво_ ю лю_

f *mp*

_ жи_ ли смерть на_ вік, то_ ну_ ли

ли_ в Хрис_ ті зна_ йти, і ми в мо_

_ хи не_ о_ су_ див, щоб на_ ші

з ра_ ді_ стю при_ йняв, прос_ тив на_

_ бов по_ слав Хрис_ тос. Те_ пер ми

p

у_ грі_ хов_ ній я_ мі, тер_ зав не_

_ лит_ ві по_ ка_ ян_ ня з грі_ хом при_

ду_ ші не_ од_ мін_ но в кро_ ві пре_

_ вік у_ сі про_ ви_ ни й на_ ді_ ю

йдем в не_ бес чер_ то_ ги, де всіх спа_

p *mp* *p*

_ шас_ ні ду_ ші гріх; то_ ну_ ли гріх.

_ йшли, мов блуд_ ний син; і ми в мо_ син.

_ чис_ тій у_ бі_ лив; щоб на_ ші _ лив.

на без_ смер_ тя дав; прос_ тив на_ дав.

_ сен_ них тор_ же_ ство. Те_ пер ми _ ство.

СЕСТРИ, ІЗ БРАТАМИ РАЗОМ

И. С. Проханов

mf *p*

1. Сестри, із бра_ та_ ми ра_ зом бу_ дем труд Хрис_ та нес_

2. І в сі_ м'ї хай бу_ де кож_ на чо_ ло_ ві_ ку в по_ міч

3. І в ду_ хов_ нім ви_ хо_ ван_ ні до_ чок на_ ших і си_

4. Будем в ра_ дос_ ті, із спі_ вом звер_ шу_ ва_ ти труд у_

mf *p*

ти, зва ти всіх в той край пре_ крас_ ний, де ца_ рю_ є Цар ца_

скрізь. І сві_ ти_ ти, де лиш мож_ на, й бу_ ти сіл_ лю на зем_

нів під не_ сім зван_ ня це зран_ ня хрис_ ти_ я_ нок ма_ те_

весь. В бла_ го_ віс_ ті, в кож_ нім ді_ лі плід зби_ ра_ ти для не_

mf

_рів.

лі.

_рів.

_бес.

f *mf* *poco rit.*

СИН БОЖИЙ ПОМИРАЄ

А. И. Кеше

1. Син Бо_ жий по_ ми_ ра_ є... Не_
 2. День світ_ лий за_ ті_ ни_ ли люд_
 3. До Ньо_ го на Гол_ го_ фу сьо_
 4. З лю_ бо_ ві Він у му_ ках страж_
 5. Про_ гнав день бла_ го_ да_ ті пі_

1. Син Бо_ жий по_ ми_ ра_ є...
 2. День світ_ лий за_ ті_ ни_ ли
 3. До Ньо_ го на Гол_ го_ фу
 4. З лю_ бо_ ві Він у му_ ках
 5. Про_ гнав день бла_ го_ да_ ті

ма є дня тем_ ніш, та в дні о_ тім сі_
 сько ї тьми ді_ ла, бо до хрес_ та при_
 год ні ми зі_ йшли. Вкло_ ня_ є_ мось з лю_
 да є так за всіх. І про_ стя_ га_ є
 тьму в ду ші мо_ їй. І схо_ дить віч_ не

я є лю_ бо_ ві світ_ ло всім.
 би ли Во_ ло_ да_ ря Ца_ ря.
 бо в'ю ми тут Ца_ рю зем_ лі.
 ру_ ки - об_ ня_ ти хо_ че всіх.
 свя_ то - зо_ ря спа_ сін_ ня в ній.

лю_ бо_ ві світ_ ло всім.
 Во_ ло_ да_ ря Ца_ ря.
 ми тут Ца_ рю зем_ лі.
 об_ ня_ ти хо_ че всіх.
 зо_ ря спа_ сін_ ня в ній.

178 СМиренне Серце Любить Бог

1. Сми-рен- не сер- це лю- бить Бог, в нім храм зна- йшов жи-
 2. Сми-рен- ний сер- цем, на- че луг, під про- ме- нем яс-
 3. Сми-рен- ний - це для Бо- га храм у- сю- ди, в кож- ний

вий, і тво- рить в гли- би- ні йо- го пре- крас- ний об- раз
 ним. Йо- го кра- са для всіх нав- круг, бо бла- го- дять на
 час. Для Бо- га тим, що ма- є сам, він жерт- ву- є не

і тво- рить
 Йо- го кра-
 Для Бо- га

Як чіт- ко
 Та- кий ні-
 Сми- рен- но-

Свій. Як чіт- ко вид- но не- бе- са у ста- ві лі- со-
 нім. Та- кий ні- ко- ли і ні- де на шлях кри- вих не
 раз. Сми- рен- но- сті не- ма- ці- ни, до- рож- ча всіх ба-

Як чіт- ко
 Та- кий ні-
 Сми- рен- но-

вім, так ві- до- бра- жен- ня Хрис- та по- стій- но ба- чать
 став, Він лю- бить Бо- га і лю- дей, жи- вий лиш для Хрис-
 гатств. Ти ві- ро- ю ї- ї візь- ми без пла- ти у Хрис-

По_ стій_ но по_ стій_ но
 Жи_ вий лиш жи_ вий лиш
 Без пла_ ти без пла_ ти

в нім. По_ стій_ но ба_ чать в нім, по_ стій_ но
 та. Жи_ вий лиш для чать та, жи_ вий лиш
 та. Без пла_ ти у Хрис_ та, без пла_ ти

ба_ чать в нім. Сми_ рен_ ня - то кра_
 для Хрис_ та. та. та. та. та.
 у Хрис_ та. та. та. та. та.

Сми_ рен_ ня сер_ ця -

са, що візь_ мем ми на не_ бе_ са. Хто тут се_

то кра_ са, що візь_ мем ми на не_ бе_ са. Хто тут се_

тут се_ бе сми_ рив - ве_ ли_ ким бу_ де в не_ бе_
 бе сми_ рив весь час - ве_ ли_ ким бу_ де в не_ бе_
 бе сми_ рив весь час - ве_ ли_ ким бу_ де

сах. Кто тут се_ бе сми_ ряв - ве_ ли_ ким

сах. Кто тут се_ бе сми_ ряв весь час - ве_ ли_ ким

в не_ бе_ сах. Кто тут се_ бе сми_ ряв весь час - ве_

бу_ де в не_ бе_ сах.

бу_ де в не_ бе_ сах.

ли_ ким бу_ де в не_ бе_ сах.

16 СТИХНУТЬ УРАГАНИ

□ . □ □ □ □ □ □ □ □

Cm **Fm** **G** **Cm**
Con moto *mp* *mf* *3fr.*

S. I
 II

1. Стих_ нуть у_ ра_ га_ ни,
 2. В не_ бі не зга_ да_ ем
 3. Стих_ нуть у_ ра_ га_ ни,

відшумлять всі бу_ рі -
 про жит_ те_ ві втрати,
 відшумлять всі бу_ рі -

A. I
 II

mf *mp*

у_ ра_ га_ ни, від_ шумлять всі бу_ рі -
 не зга_ да_ ем про жит_ те_ ві втрати,
 у_ ра_ га_ ни, від_ шумлять всі бу_ рі -

Fm⁶ **B** **E^b**
mf *f* *3fr.*

у не_ бес_ нім кра_ ї
 біль_ ше вже не бу_ дем
 у не_ бес_ нім кра_ ї

го_ ря вже не бу_ де.
 гір_ ко су_ му_ ва_ ти.
 го_ ря вже не бу_ де.

у кра_ ї го_ ря вже не бу_ де.
 не бу_ дем гір_ ко су_ му_ ва_ ти.
 у до_ мі го_ ря вже не бу_ де.

mf *f*

Ра_ ді_ стю і шас_ тям там за_ ся_ ють ли_ ця,
 Там ду_ ша вже ски_ не свій тя_ гар пе_ ча_ лі,
 До ви_ сот ве_ лич_ них нам від_ кри_ ють бра_ ми,

mf *f*

Ра_ ді_ стю і шас_ тям там за_ ся_ ють ли_ ця,
 Там ду_ ша вже ски_ не свій тя_ гар пе_ ча_ лі,
 До ви_ сот ве_ лич_ них нам від_ кри_ ють бра_ ми,

f

гімн хва_ ли з уст вір_ них Гос_ по_ ду по_ ллеть_ ся.
 в не_ бе_ сах Спа_ си_ тель вір_ них у_ він_ ча_ с.
 вві_ йде_ мо у сла_ ву з ра_ ді_ стю й піс_ ня_ ми.

f

гімн хва_ ли з уст вір_ них Гос_ по_ ду по_ ллеть_ ся.
 в не_ бе_ сах Спа_ си_ тель вір_ них у_ він_ ча_ с.
 вві_ йде_ мо у сла_ ву з ра_ ді_ стю й піс_ ня_ ми.

СЬОГОДНІ ЛІТО БОЖОГО СПАСІННЯ

Жін. хор

С. Кавас

Л. Клочкова

1. Сьо_ го_ дні лі_ то Бо_ жо_ го спа_ сін_ ня, по_ гід_ ний час бо_ ві і теп_
2. А не_ за_ ба_ ром вже на_ ді_ йде о_ сінь, і в не_ бі за_ кур_ ли_ чуть жу_ рав_
3. У не_ бе_ сах я пі_ сню за_ спі_ ва_ ю Спа_ си_ те_ лю, що від за_ ги_ ну

ла. Про_ дов_ жу_ єть_ ся лас_ ка і тер_ пін_ ня – чу_ до_ ва
лі, Гос_ по_ дар жни_ во все на ни_ ві ско_ сить, на_ ста_ нуть
спас. Те_ пер я про спа_ сін_ ня вам зві_ ща_ ю: Хрис_ тос Спа_

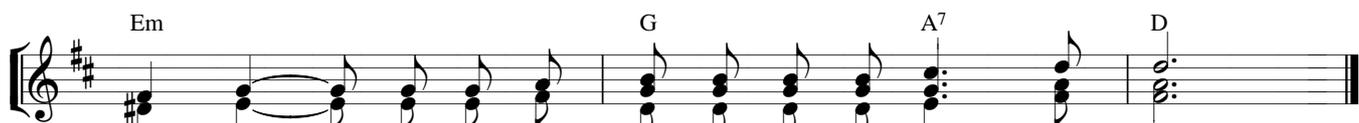
ми_ лість Гос_ по_ да Хрис_ та. Приспів
дні по_ хму_ рі на зем_ лі. Я
си_ тель ніж_ но кли_ че й вас.

так ра_ ді_ ю! Йде кі_ нець три_ во_ гам, я_

кі зу_ стрів я на сво_ їй пу_ ті, впа_ ду в о_ бій_ ми люб_ ля_ чо_ го

Бо_ га, Йо_ го по_ ба_ чу в ве_ ли_ чі й кра_ сі.

9 ТЕБЕ, СПАСИТЕЛЮ, БЛАГАЮ

Л. Тімченко

Dm
Cantabile

Gm7

mp

S.
A.

1. Те_ бе, Спа_ си_ те_ лю, бла_ га_ ю
 2. Я до лю_ дей не йду з нуж_ до_ ю,
 3. Ме_ ні по_ дай тер_ пін_ ня, си_ лу

A7

Dm

всім сер_ цем зра_ не_ ним мо_ їм;
 бо спів_ чут_ тя не_ ма_ є в них,
 нес_ ти свій хрест без на_ рі_ кань,

Gm
3fr.

mp

в на_ ді_ ї по_ гляд пі_ дій_ ма_ ю: о_ сьй ме_
 ли_ ше до Те_ бе йду з жур_ бо_ ю, спо_ чи_ ну
 не дай у_ па_ сти у_ зне_ ві_ ру в ча_ си, як

A

не ли цем Сво_ їм.
 бі_ ля ніг Тво_ їх.
 прий_ дуть дні страж_ дань,

Dm Gm7

mf

Про_ стри_ свя_ ті_ до_ ме_ не_ ру_ ки
 А_ Ти_ мов_ сяй_ во_ ти_ хе_ но_ чі,
 щоб_ ши_ ро_ і_ не_ ли_ це_ мір_ но

C F A7

і_ від_ грі_ хів_ ме_ не_ об_ мий,
 у_ ті_ хо_ ю_ на_ пов_ ни_ знов
 я_ лю_ дям_ всім_ про_ ща_ ти_ міг,

D7 F#dim Gm 3fr.

mp

за_ бу_ ти_ хо_ чу_ сер_ ця_ му_ ки
 і_ те_ рен_ ви_ тяг_ ни_ ко_ лю_ чий
 щоб_ за_ То_ бо_ ю_ йшов_ по_ кір_ но

A7 Dm

і_ хо_ чу_ ма_ ти_ спо_ кій_ Твій.
 з ду_ ші, щоб_ да_ лі_ я_ і_ шов.
 і_ так, як_ Ти, лю_ бив_ у_ сіх.

11 ТИ, БОЖЕ, ЖИТИ ВЧИВ МЕНЕ

Am Dm □. □ □ □ □ □ □ □ □

S. *p* *mp*

1. кккк Ти, Бо_ же, жи_ ти вчив ме_ не не
 2. кк Ко_ ли кін_ ча_ ти_ муть_ ся дні, щоб
 3. Щоб не бла_ га_ ла я бу_ ва: "О
 4. Щоб не зля_ ка_ лась на ме_ жі, я_

G C *mf*

рік, не два - ба_ га_ то літ. І
 сер_ ця не тор_ кав_ ся страх, щоб
 Бо_ же, не ро_ би цьо_ го, я
 ку_ все ж му_ шу пе_ ре_ йти, за

A Dm

не о_ дин від_ крив се_ крет, від_ крив не_
 до_ ві_ ря_ лась я То_ бі, що це при_
 по_ тру_ ди_ тись ще мог_ ла б, ще стіль_ ки
 не_ ю Ти - І_ су_ се мій, і все чу_

F E *p*

бес не на зем_ лі. Та
 йшла мо я по_ ра. Хай
 пра_ ці жде кру_ гом". Я
 до во там, де Ти. Так,

хо_ чу я, щоб Ти на_ вчив, як
 в ті_ лі не_ міч_ нім мо_ їм жи_
 зна_ ю, Гос_ по_ ди, дав_ но, що
 як тур_ бу_ єш_ ся те_ пер, як

ді_ я_ ти на тій ме_ жі,
 ве миц_ ний, здо_ ро_ вий дух,
 не_ за_ мін_ них тут не_ ма,
 від грі_ хів і су_ ду спас,

ко_ ли не ста_ не біль_ ше сил, ко_ ли не
 во_ гонь лю_ бо_ ві Твій свя_ тий, во_ гонь лю_
 і по_ ко_ лін_ ня все од_ но, і по_ ко_
 я ві_ рю: як зу_ стрі_ ну смерть, я ві_ рю,

ста_ не біль_ ше сил, і смер_ ті тінь май_ не в ду_
 бо ві Твій свя_ тий в мо_ їй ду_ ші щоб не по_
 лін ня все од_ но і_ де но_ ве на змі_ ну
 як зу_ стрі_ ну смерть, Ти до_ по_ мо_ жеш і в той

ші, в мо їй ду_ ші.
 тух, щоб не по тух.
 нам, на змі_ ну нам.
 час, в о_ стан_ ній час.

18 ТУТ НА ЗЕМЛІ МИНАЄ ВСЕ

S. A.

1. Тут на землі ми на є все,
 2. Нам треба віру зберегти
 3. Взіреть у сім життя Христа:
 4. Достойний слави наш Ісус -

та вічна є любов Христа.
 піднастиском злоби, погроз
 смирив Себе Він ради нас.
 Він дав нам радисне життя.

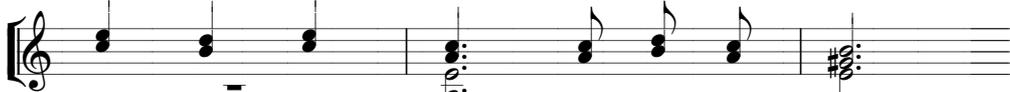
Вона спаніня в світ несе,
 і хрест зтерпінням донести
 Хай сяє в нас Його краса
 Посеред голя і спокус

вона зовет нас в небеса.
 так, як поніс його Христос.
 в житті земному кожен час.
 прославмо піснею Христа.

Приспів

Нас в небі вічне життя,

Ми...

там зав_ жди бу_ де_ мо з Хрис_ том.

Мм...

Див_ ні на_ пов_ нять по_ чут_ тя

і за_ зву_ чить хва_ ли пса_ лом.

8 ХОЧУ Я

Л. Тімченко

S. *Andante* **Cm** *p*

1. Хо_ чу я, щоб То_ бо_ ю, мій
 2. Хай крiзь днi, крiзь ро_ ки та е_
 3. Хо_ чу я, щоб То_ бо_ ю, мій

Fm *mp* **G** **Cm**^{3fr.}

Бо_ же, на_ пов_ ня_ лось мо_ є все жит_ тя, і я
 по хи ли_ не в сер_ ці І су_ су хва_ ла, щоб мог_
 Бо_ же, на_ пов_ ня_ лось мо_ є все жит_ тя, і я

Fm

ві_ рю: ду_ ша мо_ я змо_ же пе_ ре_
 ла по слу_ жи_ ти я Бо_ гу, при_ нес_
 ві_ рю: ду_ ша мо_ я змо_ же пе_ ре_

B **Eb**^{3fr.}

мож но і_ ти в май_ бут_ тя. Хай же
 ти лю дям ра_ дість мог_ ла. Щоб сло_
 мож но і_ ти в май_ бут_ тя. Віч_ не

сер_ це мо_ є бу_ де чис_ тим, а в дум_
 ва мо і ши_ рі, га_ ря_ чі збай_ ду_
 щас_ тя зна_ йшла я в І_ су_ сі, Він став

ка_х - тіль_ ки свя_ тість Тво_ я, і га_
 жі лі бу_ ди_ ли сер_ ця і до_
 дру_ гом мо_ їм і вож_ дем. Я щас_

ря чу лю_ бов про_ ме_ ни_ сту хай ду_
 ро гу вка_ за_ ли не_ зря_ чим, тим, хто
 ли ва в та_ ко_ му со_ ю_ зі, Він у

ша по не_ се скрізь мо_ я, хай ду_
 праг_ не пі_ зна_ ти Твор_ ця, тим, хто
 ра_ дість ме_ не при_ ве_ де, Він у

ша по не_ се скрізь мо_ я.
 праг_ не пі_ зна_ ти Твор_ ця.
 ра_ дість ме_ не при_ ве_ де.

2 ХРИСТУ ХВАЛА!

Л. Тімченко

G **Masstoso** *mf* D

1. Хрис_ ту хва_ ла, Хрис_ ту хва_ ла! Лю_ бов Гос_ под_ ня
2. Зву_ чить хва_ ла в тво_ їх ус_ тах, а_ ле чи ти прий_
3. Ти до Спа_ си_ те_ ля і_ ди, Йо_ му ти сер_ це

G E Am

нас спа_ сла. Бог в світ при_ йшов! Про Ньо_ го ми спі_
 няв Хрис та? Да_ рем_ ні бу_ дуть ці сло_ ва, ко_
 від_ чи_ ни. У ду_ шу вві_ йде із Хрис_ том щас_

D G *Присів* *f*

ва єм ра_ діс_ ні псал_ ми. Хрис_ ту хва_ ла, Хрис_
 ли в ду ші не_ ма Різд_ ва. _ли_ ве, ра_ діс_ не Різд_ во.

C Am D⁹ 4fr. G

ту хва ла у день свят_ ко_ вий, в день Різд_ ва. Хрис_

E7 Am D G

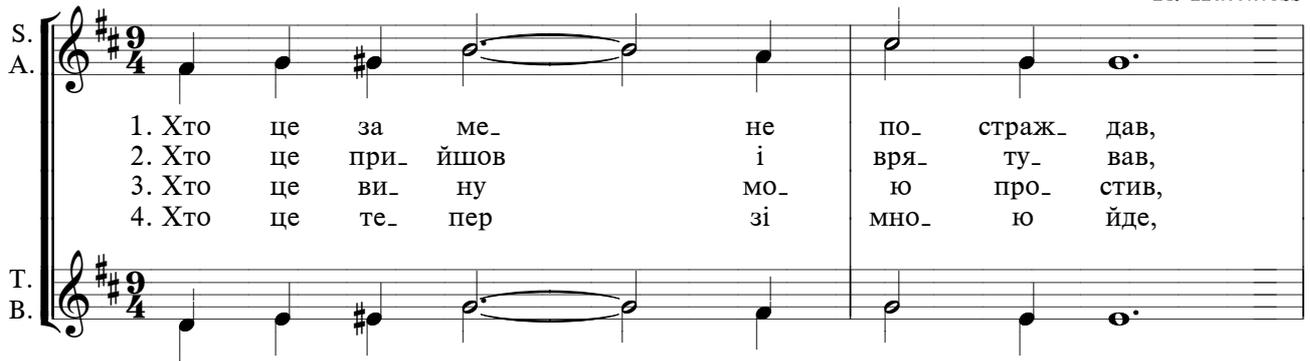
тос всіх гріш ни_ ків зо_ ве, і_ діть до Ньо_ го, Він спа_ се.

ХТО ЦЕ ЗА МЕНЕ ПОСТРАЖДАВ

жіночий хор

R. Harkness

S.
A.

1. Хто це за ме_ не по_ страж_ дав,
2. Хто це при_ йшов і вря_ ту_ вав,
3. Хто це ви_ ну мо_ ю про_ стив,
4. Хто це те_ пер зі мно_ ю йде,

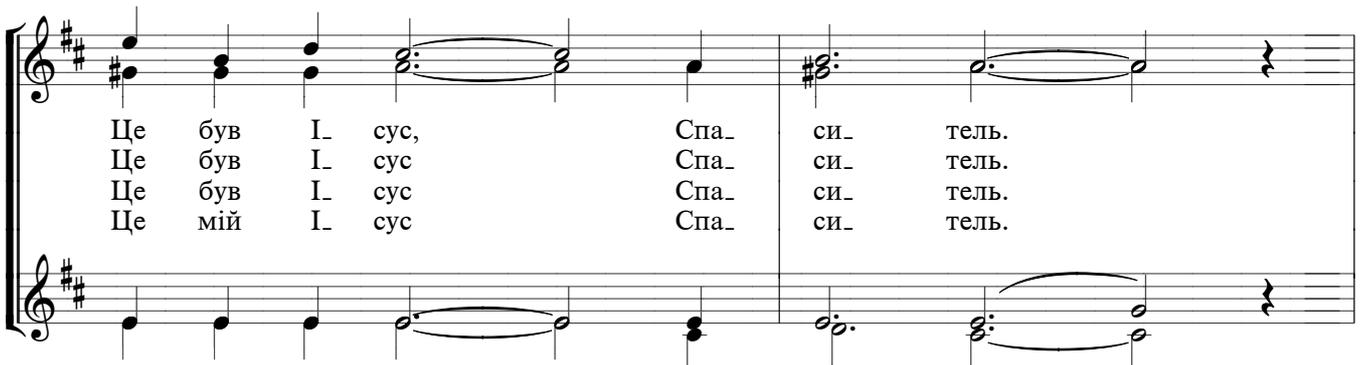
T.
B.

на Се_ бе гріх тяж_ кий мій взяв,
із гли_ би_ ни грі_ ха під_ няв,
ти_ хо ска_ зав: ”Вже віль_ ний ти,
і за_ блу_ ди_ тись не да_ є,

вір_ ний шлях у не_ бе_ са про_ клав.
ра_ дість спа_ сін_ ня в сер_ це по_ слав -
тіль_ ки за Мно_ ю всю_ ди і_ ди”.
у не_ бе_ са ме_ не Він ве_ де.

Це був І_ сус, Спа_ си_ тель.
Це був І_ сус Спа_ си_ тель.
Це був І_ сус Спа_ си_ тель.
Це мій І_ сус Спа_ си_ тель.

Приспів

Це був І сус, так, це був І сус.

Це був І сус, це І сус.

Це був І сус Спа си тель.

Це був І сус, І сус Спа си тель.

Це був І сус, так, це був І сус.

Це був І сус, так, це І сус.

Це був І сус Спа си тель.

ШЛЯХ НА ГОРУ ТЯЖКИЙ

жіночий хор

1. Шлях на го- ру тяж- кий, кров сті- ка- є з чо- ла, скіль- ки
Бо- жу лю- бов я що- дня пі- зна- ю, що на
-ди- но, про-киньсь, клич І- су- са, по- чуй, він лу-

му- ки у ла- гід- нім зо- рі! Це за ме- не І- сус до- ро-
зем- лю при- ніс наш Спа- си- тель і спо- кій- но з Хрис- том я крізь
на- є для те- бе ще ни- ні. Тож від- дай все жит- тя без ва-

гий по- ми- рав, все при- йняв: і страж- дан- ня і го- ре. 1,2. Я ні-
бу- рі і- ду в край чу- до- вий, де з Ним бу- ду жи- ти.
ган- ня Йо- му і на- ві- ки з Ним бу- деш щас- ли- вий. 3. Ве- лич

ко- ли не змо- жу за- бу- ти той хрест, між зем- ле- ю і не- бом сто-
гір, сая- во зір, сміх ді- тей, сум но- чей - це для те- бе Гос- подь наш ство-

їть він. Че- рез смерть Бо- жий Син при- ми- рив нас з Твор-цем, Він за
рив. Кли- че Він: "О при- йди!" Сто- ро- но- ю не йди, дасть Він

нас кров Сво- ю лив не- вин- но. 2. Див- ну
щас- тя і спо- кій зго- ри. 3. О лю-

Я в світі нічого не хочу

Жін. хор

І. Шевченко

Л. Клочкова

Am⁶ H⁷ Em

1. Я в сві_ ті ні_ чо_ го не хо_ чу: ні
2. Я біль_ шо_ і жерт_ ви не зна_ ю, ніж
3. Я біль_ ше мов_ ча_ ти не мо_ жу, са_

бу_ щоб про

E⁷ Am

сла_ ви, ні пло_ ті у_ тіх, - бу_
звер_ ше_ но_ і на хре_ сті, щоб
мі з сер_ ця ллють_ ся сло_ ва ва про

ли б мо_ ї о_ чі
вхід нам до ра_ ю
те, що Син Бо_ жий
H⁷ Em

ли б мо_ ї звер_ ну_ ті о_ чі до
вхід нам від_ кри_ ти до ра_ ю, по_
те, що в лю_ бо_ ві Син Бо_ жий для

до Хрис_ на_

C Am⁶ H⁻⁹ C

То_ го, Хто віч_ ний, до То_ го, Хто віч_ ний, до
мер на Гол_ го_ фі, по_ мер на Гол_ го_ фі Хрис_
кож_ но_ го в сві_ ті, для кож_ но_ го в сві_ ті на_

То_ го, Хто лю_ бить у_ сіх.
гос у тер_ но_ вім він_ ці.
ві_ ки спа_ сін_ ня при_ дбав.

Am⁶ H Em

То_ го, Хто лю_ бить, Хто лю_ бить у_ сіх.
гос у тер_ но_ вім, в тер_ но_ вім він_ ці.
ві_ ки спа_ сін_ ня, спа_ сін_ ня при_ дбав.

Я ДО ЯСЕЛ ТВОЇХ ПРИЙШОВ

жіночий хор

1. Я до я_ сел Тво_ їх при_ йшов, І_
2. Ко_ ли ме_ не ще не бу_ ло - для
3. Ко_ ли був в ті_ ні смерт_ ній я, то

су_ се мій, сьо_ го_ дні, при_ ніс То_ бі сво_
ме_ не Ти ро_ див_ ся; у_ світ, де ца_ рю_
сон_ це за_ сі_ я_ ло і о_ жи_ ла ду_

ю лю_ бов, не_ мов да_ ру_ нок скром_ ний. То_
ва_ ло зло, Ди_ тям ма_ лим я_ вив_ ся. Ти
ша мо_ я, по_ гід_ но сер_ цю ста_ ло. Ти

бі я сер_ це від_ да_ ю і во_ лю пов_ ні_
взяв на Се_ бе люд_ ський гріх, щоб вря_ ту_ ва_ ти_
в ду_ шу стом_ ле_ ну мо_ ю все_ лив лю_ бов свя_

стю сво_ ю, І_ су_ се мій, на_ ві_ ки.
ся я міг і лиш То_ бі слу_ жи_ ти.
ту Сво_ ю і я те_ пер щас_ ли_ вий.

201 Я СЕРЦЕМ В НЕБІ ОСЕЛИВСЯ

1. Я сер- цем в не- бі о- се- лив- ся, бо скар- би там мо- ї у-
 2. Те- пер я Твій, свя- тий мій Бо- же. Я на- дбан- ня те- пер Тво-
 3. Як- що в Тво- їй це бу- де во- лі, щоб жи- ти дов- го тут ме-

сі. Ту- ди я на- прав- ля- ю зір свій, де Бог ца- рю- є у кра-
 є. Ти - світ- ло, мир не- пе- ре- мож- ний, Ти - щас- тя і жит- тя мо-
 ні,- я по- ста- ра- юсь, щоб до- стой- но міг хрест свій на шля- ху нес-

Сво- ї да- ри там Він го- ту- є для
 Жи- ву, по- мру, я - Твій на- ві- ки, де
 Ко- ли в свій час і смерть на- ді- йде, при-

сі. Сво- ї да- ри там Він го- ту- є для
 є! Жи- ву, по- мру, я - Твій на- ві- ки, де
 ти. Ко- ли в свій час і смерть на- ді- йде,- при-

тих, хто вір- ним прав- ді бу- де.
 Ти - бла- жен- ство там ве- ли- ке!
 йму ї- ї в свя- тій на- ді- ї.

тих, хто вір- ним прав- ді бу- де. Сво- ї да- ри там Він го-
 Ти - бла- жен- ство там ве- ли- ке! Жи- ву, по- мру, я Твій на-
 йму ї- ї в свя- тій на- ді- ї. Ко- ли в свій час і смерть на-

ту- є для тих, хто вір- ним прав- ді бу- де.
ві- ки, де Ти - бла-жен-ство там ве- ли- ке!
ді- йде, при- йму ї- ї в свя- тій на- ді- ї.

7 Я СПІВАЮ ПРО ТЕБЕ, ІСУСЕ

Moderato

1. Я спі_ ва_ ю про Те_ бе, І_ су_ се, бо за
2. Піс_ ня лас_ ки, лю_ бо_ ві, про_ щен_ ня на_ ди_
3. То ж спі_ ши до Спа_ си_ те_ ля, дру_ же, по_ ки

ме_ не Ти тяж_ ко страж_ дав, пе_ ре_
ха є на жерт_ вен_ ний труд. По жит_
піс_ ня лю_ бо_ ві бри_ нить, не ва_

міг всі пе кель_ ні спо_ ку_ си і спа_
те вій до_ ро_ зі сми_ рен_ ня до свя_
гай ся, не будь же бай_ ду_ жим, а спа_

Приспів

сін ня ме_ ні да_ ру_ вав. З ран_ ніх
то і Віт_ чиз_ ни і_ ду.
сін ня прий_ май у цю мить!

ро_ ків То_ бі я спі_ ва_ ю, і ме_

ло ді_ я ця не_ зем_ на в дні три_

вож ні мій дух під_ ні_ ма_ є, о_ кри_

ля є на_ ді_ ю во_ на.

З Я ХОТІВ БИ ЖИТИ В ВИФЛЕЄМІ

Л. Тімченко

Con anima
p

S.
A.

1. Я хо_ тів би жи_ ти в Виф_ ле_ є_ мі, в ті ча_
2. Я хо_ тів би бу_ ти з пас_ ту_ ха_ ми, щоб по_
3. Жи_ ти в ті ча_ си ме_ ні б хо_ ті_ лось, щоб са_
4. В ці ча_ си на па_ губ_ ній до_ ро_ зі Гос_ по_

mp

си, ко ли І_ сус ро_ дивсь. Як за_
чу ти сла_ ну но_ ви_ ну. Я хо_
мо му ба_ чи_ ти Хрис_ та, та ме_
да зна йшла ду_ ша мо_ я - і те_

гра ва о_ сві_ ти_ ла те_ мінь, ан_ гел
тів би ра зом з муд_ ре_ ця_ ми щи_ ро
ні ро ди_ ти_ ся су_ ди_ лось не то_
пер щас ли_ вим став я в Бо_ зі, бо на_

mf

з не_ ба ра_ дість спо_ віс_ тив; як за_
по_ кло_ ни_ ти_ ся Хрис_ ту; я хо_
ді, не в ті ро ки й не там; та ме_
ві ки я Йо_ го ди_ тя; і те_

Gm C7 F A7 Dm

-гра_ ва о_ сві_ ти_ ла те_ мінь, ан_ гел
 -тів би ра_ зом з муд_ ре_ ця_ ми ши_ ро
 -ні ро_ ди_ ти_ ся су_ ди_ лось не то_
 -пер щас_ ли_ вим став я в Бо_ зі, бо на_

Gm A7 Dm Gm Dm

з не_ ба ра_ дість спо_ віс_ тив, спо_ віс_ тив.
 по_ кло_ ни_ ти_ ся Хрис_ ту, Хрис_ ту.
 -ді, не в ті ро_ ки й не там, й не там.
 -ві_ ки я Йо_ го ди_ тя, ди_ тя.

4 НА ХРИСТА ВІН, ЯК ГОЛУБ

Л. Тімченко

Dolce Cm 3fr. *mp*

S.
A.

1. На Хрис_ та Він, як го_ луб, сми_
 2. Він а_ по_ сто_ лів в си_ лу Сво_
 3. Дух Свя_ тий на Гол_ го_ фу ме_
 4. Не_ зрів_ нян_ ний У_ чи_ тель, По_

57 ЯК ТЯГАР ГРІХА Й ПРОВИНИ ДАВИТЬ ДУШУ

И. С. Проханов

G. C. Hugo

1. Як тя_ гар грі_ ха й про_ ви_ ни да_ вить ду_ шу зав_ жди й скрізь -
 2. Не лиш сло_ вом і ус_ та_ ми, а у_ сім сво_ їм ест_ вом,
 3. У_ ми_ вай сльо_ за_ ми о_ чі, скрушно плач в мольбі про_ стій,
 4. Крізь гір_ кі ри_ дан_ ня й сто_ гін ти по_ чу_ еш: "Я про_ стив",
 5. Те, що ти лю_ бив до_ ни_ ні в цьо_ му сві_ ті мар_ них втіх,
 6. Із дум_ ка_ ми про Гол_ го_ фу, із лю_ бо_ в'ю у ду_ ші,

стань по_ кір_ но на ко_ лі_ на, й Бо_ гу ши_ ро по_ мо_ лись.
 до_ ки спо_ кій не на_ ста_ не так мо_ лись, щоб вчув Гос_ подь.
 в світ_ лі дня і в пі_ тьмі но_ чі, щоб чув Бог тво_ є "про_ сти".
 і за_ по_ ло_ нить сві_ до_ мість див_ на ра_ дість, мир свя_ тий.
 ти з від_ ра_ зо_ ю від_ ки_ неш пе_ ред світ_ лом днів но_ вих.
 з тих хви_ лин на все го_ то_ вий, пі_ деш ти слу_ жи_ ти всім.

Приспів

ЯК ШВИДКО НАШІ ДНІ МИНАЮТЬ

1. Як швид_ ко на_ ші дні ми_ на_ ють, ко_ рот_ кі, не_ на_ че про_
 2. Мі_ ня_ є вес_ ну теп_ ле лі_ то, вслід о_ сінь пе_ чаль на_ ві_
 3. Хто муд_ рість Гос_ под_ ню пі_ зна_ є, й не сходи_ть з вузь_ ко_ ї до_

ко_ рот_ кі, не_
 вслід о_ сінь пе_
 й не scho_ дить з вузь_

щан_ ня. У прі_ рві ві_ ків по_ то_ па_ ють всі ра_ до_ сті,
 ва_ є. А да_ лі зи_ ма сні_ гом сип_ ле і все, що цві_
 ро_ ги, - до_ бір_ ним зер_ ном за_ сі_ ва_ є той ни_ ву, при_

на_ че про_щан_ ня.
 чаль на_ ві_ ва_ є.
 ко_ ї до_ ро_ ги.

бо_ лі, страж_ дан_ ня. Жит_ тя на_ ше з піс_ не_ ю scho_ же, що
 ло, по_ ми_ ра_ є. На ли_ ця зна_ йо_ мих по_ гля_ неш - сьо_
 зна_ че_ ну Бо_ гом. По_ пе_ ре_ ду ціль ба_ чить яс_ но, спі_

що
 сьо_
 спі_

ли_ не в не_ бес_ ну бла_ кить. За_ тих_ не вже піс_ ня хо_
 го_ дні в них ра_ дість в о_ чах, та го_ ре на_ ді_ йде не_
 ва_ є по_ стій_ но про те, що віч_ ність че_ ка_ є пре_

ли_ не в не_ бес_ ну бла_ кить.
 го_ дні в них ра_ дість в о_ чах.
 ва_ є по_ стій_ но про те,

ро_ ша, а ти_ хе від_ лун_ ня зву_ чить.
 ждан_ но і зав_ тра їх о_ чі в сльо_ зах.
 крас_ на, що зно_ ву жит_ тя роз_ цві_ те.